

Nr 130.

Ankom till riksdagens kansli den 26 maj 1936 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under sjätte huvudtiteln gjorda framställning om anslag till bidrag till byggande av broar jämte två i ämnet väckta motioner.

(4:e avd.)

I den till riksdagen avlåtna, den 3 januari 1936 dagtecknade propositionen, nr 1, angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1936/1937 har Kungl. Maj:t (punkt 12, sid 105—108, av det vid propositionen under sjätte huvudtiteln fogade utdraget av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag) föreslagit riksdagen att till bidrag till byggande av broar för budgetåret 1936/1937 anvisa ett reservationsanslag av 2,000,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel.

I samband med Kungl. Maj:ts förevarande förslag har utskottet behandlat två likalydande motioner, väckta den ena, nr 239, inom första kammaren av herr *L. Tjällgren* m. fl. och den andra, nr 545, inom andra kammaren av herr *E. Hage* m. fl., däri hemställts, att riksdagen måtte — utöver det av Kungl. Maj:t föreslagna anslaget för bidrag till byggande och förbättring av broar för budgetåret 1936/1937 2 miljoner kronor — besluta anslå ett reservationsanslag av 1 1/2 miljon kronor att användas till påbörjande av de i motionerna nämnda broföretagen över Lule älv i närheten av Luleå stad samt över Ångermanälven vid Sandö samt att medlen skola utgå av automobilskattemedel eller på sätt riksdagen finner lämpligt.

För statsbidrag till broarbeten — bortsett från sådana brobyggnader, som komma till utförande i samband med nyanläggning av väg och till vilka statsbidrag utgå med anlitande av vägbyggnadsanslag — stodo till och med förra budgetåret till förfogande ensamt de länsfonderna respektive städernas utjämningsandel tillförda automobilskattemedlen. Under budgetåren 1933—1935 hade dock särskilda medel stått till förfogande inom de under rubriken »Fonden för förslag till statsverket» anvisade anslagen till broar och hamnar å respektive 6 och 6.5 miljoner kronor.

För tillgodoseende av det allttjämt förefintliga stora behovet av medel till

ifrågavarande slag av broarbeten beslöt 1935 års riksdag på förslag av Kungl. Maj:t att för budgetåret 1935/1936 till bidrag till byggande och förbättring av broar anvisa ett reservationsanslag av 2 miljoner kronor, att utgå av automobilskattemedel. För användningen av anslaget förutsattes skola gälla de för bidrag av automobilskattemedel till förbättringsarbeten å vägar och gator meddelade bestämmelserna. Vidare ansågs anslaget, i den mån Kungl. Maj:t så prövade erforderligt, böra därjämte få användas till bestridande av statliga administrationskostnader, som kunde uppstå i samband med de till bidrag från anslaget ifrågakommande broföretagen.

I skrivelse den 30 september 1935 har *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen* föreslagit höjning av anslaget till 3 miljoner kronor. I ett senare utlåtande över framställning från *länsstyrelsen i Västernorrlands län* om anslag för statsbidrag till byggande av ovan omnämnda bro över Ångermanälven vid Sandö har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen funnit anslaget böra höjas till 3.5 miljoner kronor.

Efter att hava berört en framställning från *Västernorrlands läns landstings förvaltningsutskott* angående bidrag av statsmedel till nya större broföretag, som särskilt äga betydelse för den allmänna samfärdseln i de norrländska länen, ävensom en framställning från *Norrbottens läns landstings förvaltningsutskott* om en tillfredsställande lösning snarast möjligt av den för länet och landet i dess helhet betydelsefulla frågan om åstadkommande av broförbindelsen över Luleälv för kustlandsvägen, har *departementschefen* för egen del anfört följande.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår och redan förra året framhölls, förefinnas betydande behov av statsbidrag till brobyggnader i landets olika delar. Särskilt synes detta gälla Norrland, där broförbindelserna över älvarna ofta draga så stora kostnader, att tillkomsten av dylika förbindelser endast med bidrag från respektive länsfonder av automobilskattemedel synes utesluten. Förhållandena torde emellertid i viss mån vara likartade även i andra delar av landet.

Med hänsyn härtill och i syfte att möjliggöra bidrag även till företag av mera betydande storleksordning har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslagit en höjning av nu ifrågavarande anslag. Jag anser mig dock böra stanna vid att tillstyrka samma belopp, som anvisats för innevarande budgetår, eller 2,000,000 kronor. Skulle fråga uppstå om statsbidrag till särskilda brobyggen av den ekonomiska storleksordning, som i det föregående omnämnts, synes nämligen dylikt ärende böra i sin helhet bringas inför riksdagens prövning. Då i de under punkten 7 föreslagna författningarna liksom i den nya väglagen begreppet byggande omfattar även förbättring, synes anslagens benämning nu böra ändras till Bidrag till byggande av broar.

Vid behandlingen av vissa organisationsfrågor rörande väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har jag i det föregående (punkten 3) i fråga om brobyrå tillstyrkt, att av den personal, som i anslutning till mitt här förut återgivna yttrande under innevarande år anställts inom styrelsen, erforderligt antal skulle från och med nästa budgetår överflyttas till styrelsens stat. Nu ifrågavarande brobyggnadsanslag skulle därigenom icke vidare komma att belastas med dylika administrationskostnader; dock förutsatte jag, att hinder icke skulle möta att under nästa budgetår anställa en eller annan under vissa förhållanden erforderlig ingenjör med anlåtande av dylikt anslag.

I väckta motioner har begärts anslag till påbörjande av brobyggnader dels över Lule älv i närheten av Luleå stad, dels ock över Ångermanälven vid Sandö. Även i övrigt kan emellertid, enligt vad väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhållit, väntas ansökningar i mycket stor omfattning om bidrag till landsvägsbroar i Norrland, och styrelsen har på grund härav föreslagit, att anslaget till brobyggnader under de närmaste åren borde bestämmas till minst 3,500,000 kronor.

För egen del vill utskottet erinra därom, att vad de norrländska vatten dragen beträffar de hårda klimatiska förhållandena ofta göra det synnerligen vanskligt att med färjförbindelse nöjaktigt tillgodose landsvägstrafiken samt att redan av denna orsak behovet av broanläggningar är mycket framträdande.

Att ett särskilt anslag nu skulle anvisas för större broanläggningar kan utskottet ej tillstyrka. Med behjärtande av föreliggande stora behov av bidrag till brobyggnader inom de norrländska länen anser sig utskottet emellertid böra förorda, att förevarande anslag bestämmas till 2,500,000 kronor, vilket innebär en förhöjning med 500,000 kronor i förhållande till det för innevarande budgetår anvisade och nu av Kungl. Maj:t äskade beloppet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande förslag och de i ämnet väckta motionerna I: 239 och II: 545, må till *bidrag till byggande av broar* för budgetåret 1936/1937 under riksstatens sjätte huvudtitel anvisa ett reservationsanslag av 2,500,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel.

Stockholm den 26 maj 1936.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Carlsson* i Gävle, *Johansson* i Fredrikslund, *Bergqvist*, *Nilsson* i Gränebo, *Svensson* i Kompersmåla, *Asplund*, *Bergström*, *Nilsson* i Fredriksfält, *Sandén*, *Tham*, *Magnusson* och *Bäcklund*, samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Råstock, *Jansson*, *Strindlund*, *Holmgren*, *Andersson* i Höör, *Svensson* i Grönvik, *Jonsson* i Eskilstuna, *Norling*, *Olofsson* i Digernäs, *Aronson*, *Olsson* i Staxäng och *Persson* i Tidaholm.
